

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 marca 2023 r. – GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG/Komisja Europejska

(Sprawa C-696/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Szósty i siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2002 – 2006 i 2007 – 2013) – Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” (2014 – 2020) – Koszty kwalifikowalne – Potrącenie wierzytelności – Żądanie zwrotu – Dopuszczalność skargi – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem Unii Europejskiej – Wymóg dotyczący jasności i precyzyjności]

(2023/C 164/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (przedstawiciel: Ch. Mayer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. André, M. Ilkova i L. Mantl, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – SOMEO S.A., dawniej PEARL STREAM S.A./Republika Slovenija

(Sprawa C-725/21 ⁽¹⁾, SOMEO)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycja 9401 90 80 – Części siedzeń samochodowych – Siatka do produkcji kieszeni w tylnej części siedzeń – Osłona wnętrza siedzeń]

(2023/C 164/15)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SOMEO S.A., dawniej PEARL STREAM S.A.

Strona przeciwna: Republika Slovenija

Sentencja

Pozycję 9401 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r., rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 2015/1754 z dnia 6 października 2015 r. i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „części” siedzenia samochodowego nie obejmuje towarów, które nie są niezbędne do tego, aby takie siedzenie mogło spełniać swoją funkcję.

(¹) Dz.U. C 109 z 7.3.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Haskovo – Bułgaria) – JP EOOD/Otdel „Mitnichesko razsledvane i razuznavane”/MRR/v TD „Mitnitsa Burgas”

(Sprawa C-752/21 (¹), Otdel „Mitnichesko razsledvane i razuznavane”)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 952/2013 – Unijny kodeks celny – Środki odwoławcze – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2005/212/WSiSW – Przemysł celny – Mienie należące do osoby trzeciej zajęte w ramach postępowania karnoadministracyjnego – Ustawodawstwo krajowe wykluczające tę osobę trzecią z kategorii osób uprawnionych do złożenia skargi na decyzję o nałożeniu kary administracyjnej nakazującej zajęcie]

(2023/C 164/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Haskovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JP EOOD

Strona przeciwna: Otdel „Mitnichesko razsledvane i razuznavane” /MRR/ v TD „Mitnitsa Burgas”

przy udziale: Okrazhna prokuratura – Haskovo

Sentencja

1) Artykuł 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym nieprzyznającym prawa do wniesienia skargi na decyzję o nałożeniu kary administracyjnej osobie, której mienie zostało zajęte na podstawie takiej decyzji, lecz która nie została uznana w tej decyzji za sprawcę naruszenia administracyjnego pozostającego w związku z nałożoną karą.

2) Artykuł 4 decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa

należy interpretować w ten sposób, że:

nie ma on zastosowania do decyzji dotyczącej czynu niebędącego przestępstwem.

(¹) Dz.U. C 109 z 7.3.2022.